

РЕШЕНИЕ

№ 3053

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1954** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 1318 от 14.12.2021 година, постановено по н.а.х.д. № 20211110214529/2021 година по описа на СРС, 135 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 588091-F587691/16.07.2021г. /НП/, издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което последният на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС, наложил [фирма] имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 година на Министъра на финансите.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение, иска отмяната му и на наказателното постановление. Твърди постановяването на решението в противоречие със закона. В подкрепа на довода си посочва, че фактът на неотразяване на приходи е елемент от състава на административното нарушение и следва да бъде установен и доказан от административно-наказващия орган, а в случая се съдържаха само твърдения. Счита, че при липса на изрични доказателства в производството, тази сума не може да се третира като приход за дружеството. Посочва се също, че след като не е доказано по безспорен начин каква по характер е установената разлика между касовата наличност и отчетения оборот от фискално устройство, то не може да се обоснове налагането на посочената имуществена санкция. Отделно от тези съображения, касаторът претендира приложение на чл. 28 от ЗАНН., както и

направените разноси за двете съдебни инстанции, с приложен списък на разноските. В съдено заседание касаторът не е представляван.

Ответникът по касация- ТД на НАП-С.- град, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

От събраните доказателства е установено, че на 24.01.2021 година между 10.00 часа и 11.00 часа е било извършена проверка на търговски обект по смисъла на 1, т. 41 от ПР на ЗДДС – заложна къща, находяща се в [населено място], общ. Столична, [улица], стопанисван от [фирма]. Контролните органи извършили контролна покупка на стойност 70 лева, за която не е бил издаден фискален касов бон, поради което извели междинен отчет от фискалната памет № 0002782/24.01.2021г. от наличното в обекта въведено в експлоатация фискално устройство, съгласно който причните средства в касата на обекта следвало да са 0.00 лева. Фактичeskата наличност в касата, обаче била в размер на 3162, 00 лв., съгласно изготвения опис на паричните средства в касата. Била установена разлика в касовата наличност в размер на 3162,00лв., която представлява въвеждане на пари в касата на обекта и която не е била отразена на горепосоченото фискално устройство, притежавало и имало активирани операции „служебно въведени“и „служебно изведени суми“. В резултат на така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, а въз основа на него е издадено и процесното НП. Нарушението било квалифицирано като такова по 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона

доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Обстоятелството, че неотразяването на промяната в касовата наличност води до неотразяване на приходи изрично се сочи в АУАН и в издаденото НП. Неотразяването на приходи се установява от събраните по делото писмени доказателства, а именно протокол от извършена проверка на обект № 0084008/24.012021г., протокол № 1744199/29.01.2021г., 9 броя прилежащи документи към протокола за извършена проверка в обект № 0084008/24.01.2021г., доколкото от същите е видно, че констатираната разлика не е документално отчетена по заногоустановения ред. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на актосъставителя. Съдът е извършил преценка и анализ на всички събрани по делото доказателства, като правилни са установените противоречия между показанията на актосъставителя и изготвения протокол с показанията на свидетеля Т. и съответно правилно не са кредитирани неговите показания, като е отчетено обстоятелството, че работи в санкционираното дружество. Следва да бъде посочено, че същия този свидетел, при извършването на проверката в търговския обект собственооръчно е попълнил и подписал опис, удостоверяващ наличието на парични средства в касата в размер на 3162лв., както и протокол от извършената проверка от 24.01.2021г., като въпреки изрично заявеното, че писмени обяснения ще даде допълнително, такива не са представени. В представеното от управителя на дружеството възражение се сочи, че процесната сума пари са негови лични средства, но доказателства в тази насока липсват. В тази връзка правилно е преценено, че не е оборена материалната доказателствена сила, с която се ползва протокола за извършена проверка в обект № 0084008/24.012021г., като официален свидетелстващ документ.

В решението си СРС е отговорил на всеки един довод, наведен в жалбата След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения по чл.185,ал.2 от ЗДДС размер- имуществена санкция в размер на 3000 лева/ предвид обстоятелството, че нарушението е довело до неотразяване на приходи. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието, взирани в чл.12 от ЗАНН. В конкретния случай е безспорно, че касаторът е нарушил реда за отчитане във връзка с фискалното устройство. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, тъй като именно въз основа на всички събрани по делото доказателства, първоинстанционния съд е приел, че установената разлика в касова наличност е с неустановен произход, което води до неустановяване на действителния размер на реализираните приходи, именно поради неотразяването им по надлежния ред, при което не би могло да бъде подведено нарушението под нормата на чл.185,ал.1 от ЗДДС.

Отделно от изложеното - санкцията е наложена в минимален размер от 3000 /три хиляди/ лв., предвиден в закона, поради което настоящата инстанция намира същата за справедлива. Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. При „формално нарушение“, същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но

преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която деянието е застрашило конкретните обществени отношения. В настоящия случай нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от същия вид, като в тази насока се споделят съображенията изложени в първоинстанционното решение.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в, ал. 1, , Административен съд София - град, XX^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 1318 от 14.12.2021 година, постановено по н.а.х.д. № 20211110214529/2021 година по описа на СРС, 135 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ЦУ на НАП сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.